

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.833 van 15 juli 1999
in de zaak A. 85.074/X-9013.**

In zake : Raymond VANDECASTEELE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SCHILTZ,
kantoor houdende te 2610 WILRIJK,
Laarstraat 16 C

tegen :

1. de gemeente SCHOTEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. PEETERS,
kantoor houdende te 2900 SCHOTEN,
Kopstraat 50-52,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Frankrijklei 123 A.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Raymond VANDECASTEELE op 29 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van "de beslissing(en) tot bevestiging van de 'vergunningen van 24 februari 1999 en 18 november 1998 om een villa -met bijgebouw- te bouwen te Klamperdreef 9, Schoten' en de aldus bevestigde vergunningen (en van) de weigering(en) en/of onthouding tot intrekking van deze vergunningen";

Gezien het verzoekschrift dat Raymond VANDECASTEELE op 29 juni 1999 heeft ingediend om de volgende "nodige" maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vragen :

"- bevel op te leggen aan iedere persoon om, rechtstreeks of onrechtstreeks door beroep op derden, de bouwwerken, met inbegrip van welke handeling dan ook, op het erf Klamperdreef 9, Schoten voort te zetten;
- een dwangsom van 1.000.000 Frank per dag vertraging in de uitvoering van het arrest of per vastgestelde overtreding op te leggen aan verweerders, welke dwangsom verschuldigd is door het enkele feit van de uitvoering van welke handeling van bouwen ook";

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 1 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 juli 1999 om 11 uur;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE MEESE die, loco Advocaat H. SCHILTZ verschijnt voor verzoeker, van Advocaat J. PEETERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partijen de ontvankelijkheid van de vorderingen betwisten;

Overwegende dat verzoeker woont Klamperdreef 7, te Schoten; dat het arrest nr. 80.388 van 25 mei 1999

de vordering van verzoeker en van zijn echtgenote tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bouwvergunning verleend bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schoten van 24 februari 1999 aan Ricardo HEERE voor het oprichten van een villa op een perceel gelegen te Schoten, Klamperdreef 9, heeft verworpen bij ontstentenis van ernstige middelen; dat het arrest nr. 80.865 van 10 juni 1999 de vordering van Philippe VANDECASTEELE, zoon van verzoeker, tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van dezelfde beslissing heeft verworpen bij ontstentenis van uiterst dringende noodzakelijkheid; dat het arrest nr. 80.866 van 10 juni 1999 de vordering van verzoeker en van zijn echtgenote tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van een eerder op 18 november 1998 door hetzelfde college verleende bouwvergunning aan dezelfde Ricardo HEERE voor hetzelfde perceel heeft verworpen bij ontstentenis van uiterst dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing aanvoert wat volgt :

"(...)

Na het uitvaardigen van de bouwvergunningen van 18 november 1998 en 24 februari 1999 heeft verwerende partij kennis gekregen van nieuwe elementen, werden er meerdere beslissingen getroffen en onderhoudt verweerster formeel een omstandig betekenisvol (gedeeltelijk) stilzwijgen. Samengevat sommen we op :

1. Het verkavelingsplan (1950) en het eenzijdig opmetingsplan van de rechtsvoorgangers van de bouwheer (1967), medegedeeld op 11 mei 1999.
2. De verzoekschriften tot schorsing X-8904, 9840 en 8941, ingediend op resp. 11 mei 1999 en 31 mei 1999.
3. De vraag aan het college tot intrekking van de bouwvergunningen, ingediend bij schrijven van 31 mei 1999 en 10 juni 1999.
4. Verklaringen en lezingen van partijen op de zittingen van 19 mei en 9 juni 1999. 'De facto ingetrokken', 'grens is onbepaald', '1ste blz.

- van de voorschriften is teruggevonden (maar wordt niet neergelegd)'
5. De vergaderingen tussen bouwheer en eerste verwerende partij, vanaf 11 mei tot heden, op de werf of ten gemeentehuize.
 6. De nieuwe bouwaanvraag, ingediend door de bouwheer na (?) 19 mei 1999. Het college heeft dit nieuw dossier doorverzonden naar de gemachtigde ambtenaar.
 7. De opmetingen ter plaatse, ondermeer op 11 mei, 12 mei en 7 juni, evenals de concrete plaatsing van de gebouwen en de controle door de zorg van het college naar aanleiding van de werken, vergund overeenkomstig de 'oude' plannen.
 8. De handtekening 'a posteriori', aangebracht op de 'oude' plannen op resp. 3 en 4 juni 1999 door de bouwheer en architect.
 9. De (burgerlijke) dagvaardingen t.a.v. de bouwheer (kortgeding en bezitsvordering), medegedeeld in verzoekers nieuwe stukken op de zitting van 9 juni 1999.
 10. a. Verzoekers mondelinge en schriftelijke mededeling -op 17 juni 1999- aan het bestuur dat (zelfs) het (omstreden) 'oud' bouwplan niet wordt eerbiedigd.
 10. b. De weigering van verweerster om hiertegen op te treden, om de reden dat er toch een nieuwe bouwaanvraag ingediend werd, dat hij 'gunstig' doorverzonden werd en dat de 'oude' vergunningen weldra toch formeel zullen ingetrokken worden.
 11. Het antwoord van de Gemeente aan verzoeker op 21 juni 1999 met aankondiging van maatregelen.
- Uit voormelde opsomming van nieuwe elementen blijkt ontegensprekelijk dat de overheid er in casu -sinds 10 mei 1999- toe gebracht is geweest om de bestaande formele vergunningen opnieuw te onderzoeken op hun wettigheid,
- deels door verzoekers aanvragen tot schorsing en annulatie (bij de Raad van State) en verzoekers aanvragen tot intrekking (gericht aan de Gemeente)
- deels door toedoen van een nieuwe aanvraag van de bouwheer zelf, hetgeen een nieuwe beslissing -en bijgevolg de intrekking van de 'oude' akten- behoeft.
- (...)"

Overwegende dat het weergegeven relaas een eenzijdige constructie is van verzoeker die doet blijken van zijn hoop dat de bouwvergunningen waarvan de vorderingen tot schorsing werden verworpen, als bevestigd beschouwd kunnen worden, met het gevolg dat hij opnieuw de schorsing ervan zou kunnen verkrijgen; dat echter in

de huidige stand van de procedure de Raad van State uit de door verzoeker aangebrachte elementen, gesteld dat zij waar zijn, geen voor schorsing vatbare "beslissing tot bevestiging" van de verleende bouwvergunningen afleidt;

Overwegende dat verzoeker de "weigering(en) en/of onthouding tot intrekking" van de meervermelde vergunningen ziet in een telefonische verklaring van de technische dienst "-op verzoekers telefonische interpellatie- dat de bouwheer een nieuwe bouwaanvraag ingediend heeft en dat de uitgevoerde bouwwerken aldus weldra zullen geregulariseerd worden : de 'oude' bouwvergunningen worden wel enkel ingetrokken, van zodra de formele nieuwe bouwvergunning uitvoerbaar is" en in een brief van het gemeentebestuur van 21 juni 1999;

Overwegende dat uit de verklaring van de technische dienst, gesteld dat zij waar is, geen weigering tot intrekking blijkt; dat de brief van 21 juni 1999 geen betrekking heeft op de betwisting maar op lozingen door verzoeker;

Overwegende dat artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, bepaalt dat, wanneer administratieve overheden verplicht zijn te beschikken en na een betekende aanmaning geen beslissing is getroffen, het stilzwijgen van de overheid moet worden geacht een afwijzende beslissing te zijn waartegen beroep kan worden ingesteld;

Overwegende dat terzake de verwerende partijen niet ertoe verplicht zijn in te gaan op het verzoek van de verzoekende partij om de verleende vergunningen in te trekken;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet ontvankelijk is; dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom om die reden eveneens niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeven-duizend frank, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien juli 1900 negenennegentig, door :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.